

Det gamla fotografiet

Blev det slädföre var Ragnar Bengtsson inte sen att spänna hästen för släden. Här bjuder han några barn i byn på en åktur.

Fotot är taget i mitten av 80-talet.

Vinterns och vårens gudstjänstschema

Kyrkoherden har lämnat förslag och kyrkorådet har godkänt kommande gudstjänstschema.

Det blir i princip gudstjänst varje söndag klockan 11. Varannan söndag firar vi mässa.

Vi är till för Dig

Linda Robson, Pastorsexp. vardagar kl. 10-12 tel 32 86 00

Karin Elmblad, Kyrkoherde tel 32 86 10

Jonas Fykman, komminister tel 32 86 11

Anneli Väpnare, kurator, diakoni tel 32 86 31

Anne Torvaldsson, kyrkvaktmästare tel 32 86 21

Pastorexpeditionen Asarum tel 32 86 00

Alf Olsson, kyrkogårdschef, tel 32 86 29

Lennart Olofsson ordf. R.kyrkoråd tel 32 51 66

Ansvarig utgivare och redaktör Lennart Olofsson

Text och foto där ej annat anges: Lennart Olofsson

FÖRSAMLINGSBLAD FÖR RINGAMÅLA

dec 2011

Årgång 13 Nr 4

Kyrkan i vinterskrud

Förra året inleddes det nya kyrkoåret med snö och kyla. I år fick vi uppleva den värsta stormen sedan Gudrun 2005. Ännu har ingen snö kommit och temperaturen håller sig över nollstrecket. På sidan tre är ett foto från början av förra seklet före kyrkbranden 1904.

Mycket har förändrats men kyrkan står där ännu liksom de finhuggna stadiga grindstolparna i granit.

I en värld som ständigt förändras, låt kyrkan och det kristna budskapet vara vår trygghet och rättesnöre.

Kyrkoherden har ordet/Betraktelse inför jul och nyår

Just i skrivande stund är det fredag eftermiddag och det har blivit mörkt och helgen som stundar är första advent. Jag har längtat hela november efter att få sätt upp ljusstakar i fönstret och ta fram adventsljusstaken. I min kropp känner jag hur jag längtar efter att få sjunga bort mörkret med "Hosianna" och "Bereden väg". Gärna lite trumpet också, så är jag riktigt nöjd.

Åsnan och Jesus, folkets jubel och förhoppningarna om att det kommande kyrkoåret ska bli just ett nådens år.

På mitt skrivbord har jag en liten plaståsna. Den står där tillsammans med en ikon, ett träkors och ett armband med bokstäverna WWJD (**what would Jesus do**). Dessa fyra saker hjälper mig att komma ihåg vem det är som kommer till oss. Inte enbart under advents- och jultid utan under varje dag av året.

Men jag skulle vilja lyfta fram åsnan. Detta gråraggiga djur med långa öron som har en ganska genomträngande stämma. Det finns inte mycket glamour kring åsnor. Det är ett lastdjur som är starkt i förhållande till sin storlek helt enkelt.

För mig är åsnan en bild för att Gud kan och vill välja vem som helst till Kristusbärare. Och kan en åsna .... så kan jag också få bli kallad till att vara en Kristusbärare. Och du med.

*Låt hjärtat öppna sig, bjud Kristus hem till dig.
I dag han vill dig gästa, och sitt förbund befästa.
Hosianna, pris och ära! Vår konung är nu nära.
Sv Ps 104:4*

Önska dig gärna en liten plaståsna i julklapp i år. Låt den vara påminnelsen om att också du är kallad till att bära ut budskapet om Jesus Kristus. Jag önskar alla en välsignad advents- och jultid.

Karin Elmlblad, kyrkoherde

ANLITA KYRK TAXIN! Telefon 32 89 50

Taxi checkar köper du hos kyrkvaktmästaren, värdinnan eller på församlingsexpeditionen. Du betalar 20 kr tur och retur.

En juldagsmorgon

Vid ett besök för ett tag sedan i sin gamla hemkyrka hade Kjell Josephson med sig några gamla fotoalbum, som visade sig innehålla några verkligt intressanta fotografier av vilka ovanstående foto kanske är det mest intressanta.

På fotot kan man urskilja minst sex hästekipage uppställda mellan skolan och kyrkan. Man tycks vara redo för hemfärd. Kan det vara en juldagsmorgon efter julottan?

När? Med all sannolikhet är fotot taget före kyrkbranden 1904. Strax till vänster om kyrkan kan man skönja ett snötäckt hustak men en skorsten. Ytterligare lite till vänster ungefär mitt i bilden ser man två ladugårdslängor. Det vi ser är alltså den gård som låg strax norr om vårt nuvarande församlingshem.

Såväl mangårdsbyggnaden som ladugården antändes av det gnistregn som föll under branden och husen brann ner till grunden. Ytterligare ett hus i kyrkans närhet blev lågornas rov. Det lilla huset längst till vänster klarade sig och står kvar än i dag.

Vem var fotografen? En kvalificerad gissning är att Maria Forstheim tagit bilden. Vi vet att Maria Forstheim fotograferade mycket. Det lär finnas en fotosamling någonstans hon lämnat efter sig. Från länsmuséet har vi lyckats få tag i några gamla fotografier som hon tagit, bl.a. från återuppbyggnaden av kyrkan 1905.

Observera att kyrkan var tvåfärgad.

FÖRENING-S-INFO

Besök Ringamålas hemsida

www.ringamala.se

Ireortens Biodlareförening – utökar med nygammal kupa

Ire med kringliggande byar ca 2 mil norr om Karlshamn har haft och har fortfarande personer med stort naturintresse. Man har odlat på mindre gårdar och torp och för att få det att gå ihop har man fått vara mångsidig. Under krigsåren blev man uppmanad att bättra på lönsamheten genom att odla frukt. För att öka skörden och få bättre frukt skaffade man bi.

En som levde så var Inga Börjessons farfar Anton Andersson, då boende i Ljungsjömåla där han hade tre bisamhällen. Då han senare flyttade till Ire fick bina följa med.

Bisamhällena övertogs sedan av Ture Andersson som flyttade till Lottegården. Ingen av Tures barn blev biodlare, men en av de gamla kuporna har Inga skänkt till Ireortens biodlarförening. Kupan har under föregående vinter renoverats och målats hemma hos Nils-Erik Svensson. Kupan har placerats vid Ire Naturskola som en prydnad och reklam för både naturskolan och biodlarföreningen. Bina gör en stor insats för såväl flora som fauna. I sommar har föreningens medlemmar träffats här nästan varje söndag för att se till sina två bikupor och utbyta erfarenheter.

Här anländer den renoverade bikupan till Ire Naturskola.

Nedan visas etiketter som Ture använde på sina burkar. Även då var man medveten om nyttan med honungen – Vid kraftlöshet, blodbrist, nervösa åkommor, reumatism, etc.

Nybörjar kurs för biodlare. Om någon är intresserad kontakta Lars Nilsson (0454 62158) eller Nils-Erik Svensson (0454 325058).

Mer att läsa om Ireortens biodlareförening, historik, förgrundsfigurer och personligheter finns att läsa i Församlingsbladet 2005:4.

Ringamåla Rödakors

13 december. Mötesplats Församlingshemmet. Luciåtåg
Förskolebarn tillsammans med dagisfröknarna kommer på besök med luciåtåg. Röda Korset bjuder på luciakaffe.

21 december. Kl 14. Grötfest i Församlingshemmet
Musikunderhållning och julklappslotteri.

Arr i samarbete med Ringamåla Församling. Alla välkomna!
Anmälan till Pär-Ove Olsson telefon 325067 senast 18/12.

Efter nyår. Förstahjälpen-kurs för föräldrar.

Vi planerar en kurs riktad till småbarnsföräldrar. 2x3 timmar.
Anordnas i Ringamåla. Gratis. Intresseanmälan 073-0942125

Ringamåla Fiber Ekonomisk förening

Vi väntar fortfarande på besked från Skatteverket avseende momsregistrering. Får vi ett positivt besked, ”sätter vi spaden i jorden”. I annat fall har vi andra ekonomiska förutsättningar att ta ställning till. En ny stämma måste då anordnas, där vi beslutar om vi ska fortsätta projektet eller inte.

Lennart Olofsson

Gustav Mattisson minns

Gustav Mattisson har i två tidigare nummer av församlingsbladet berättat minnen från sin tid som kyrkvaktmästare i Ringamåla åren 1953-62. Han avslutar i detta nummer med en liten fiskeepisod från Älmtasjön tillsammans med Josef Berner, pastor Berner, i folkmun kallad.

Pastor Berners minne är väl bevarat och djupt förankrat i Ringamåla. Josef Berner kom som hjälppräst till Carl Forstheim 1934. Efter Forstheims pensionering blev Berner församlingens komminister. Han flyttade då in med sin familj i prästgården, nuvarande församlingshem. Han stannade sedan i Ringamåla till 1964. Han hade då sökt och erhållit tjänst som kyrkoherde i Smedstorp och Kvarrestads församlingar. Berner avled juldagsmorgon 1970.

Pastor Berner lär ha varit en mycket populär präst. Han var folklig och deltog i det dagliga livet i församlingen. Han hjälpte till med skördarbetet, han jagade och han tyckte om att fiska. Gustav berättar en liten episod:

”Det hände rätt ofta att Berner kom bort och frågade om jag hade något särskilt för mig i eftermiddag. Nej inte något som inte kan göras i morgon, kunde jag då svara. ”Då åker vi och fiskar”, föreslog Berner. Vi for då som oftast till Älmtasjön. Vi stannade till hos Artur Olsson och lånade båtnyckel. Till saken hör att Berner hade fått ett kastspö i 40-årspresent av några goda vänner. Detta skulle han nu pröva. Han satte på ett stort drag, som han svingade iväg. Men det bar sig inte bättre än att linan slakade och när den så sträcktes ut igen brast och draget for i väg. Men Berner hade sett att jag hade några stora drag med mig så han frågade om han fick låna ett. Han satte på draget och slängde ut med samma resultat. Linan brast och draget försvann samma väg som det förra. Men Berner gav sig inte. Han bad att få låna ytterligare ett drag. Även detta var ett stort tungt drag. Berner tog sats och svingade iväg draget. Denna gång höll linan men i stället tappade Berner taget om spöet, så alltihop for iväg. Vi draggade efter spöet både länge och väl men utan resultat. Så om ingen fått upp det så ligger det fortfarande på Älmtasjöns botten.

På vägen hem stannade vi och lämnade båtnyckeln. Då skulle vi som vanligt bjudas på kaffe av fru Olsson. När vi kom in i stugan satt Kroka-Bror där. Det var första och enda gång jag träffade honom. Kroka-Bror var ett av bygdens verkliga original.”

Men det är ju en annan historia.

Mer om Josef Berner finns att läsa i Församlingsblad för Ringamåla 2006:4.

Det gamla skolfotot

Fotot nedan har ställts till redaktörens förfogande av Evy Andersson, Svängsta. Evy född Lindström bodde i Midingsbråte men gick hela sin skoltid, sex år, i Dannemarks skola.

Barnen går i klass 5-6. Lärare är Josef Berner, som vikarierade för den ordinarie läraren Fritiof Elovsson under dennes militärtjänstgöring. Året var 1942. Det är sällan man ser så glada barn på ett skolfoto. Sa pastor Berner något roligt manne?

Från vänster: Anna Britta Nilsson, Dannemark, Anna Britt Johansson, Ihre, Evy Lindström, Midingsbråte, Inga Britta Augustinsson, N.Hoka, Rut Åhdén, Milsjön, Gunnel Nilsson, N. Hoka, Gunnar Olsson, Ihre, Anna-Lisa Olsson, Ihre, (syster till Gunnar), Kenneth Olsson, Grimsmåla, Börje Johansson, Tranerås, Tage Olofsson, Ihre, Olle Svanström, Grimsmåla, Ove Svensson, N.Hoka, Agdon Thern, Grimsmåla, Åke Olsson (bror till Kenneth), Grimsmåla, Karl Karlsson, Askaremåla.

Förutom foto ovan hade Evy ytterligare fyra skolfoton från Dannemarks skola från 1936-42. Samtliga försedda med namn på barnen.

Kopior på dessa foton är nu överförda till hembygdsföreningens fotoarkiv.

För den som är intresserad av något av dessa gamla skolfoton eller något annat foto i Hembygdsföreningens fotoarkiv är det bara att kontakta Per-Ove Olsson eller Lennart Olofsson.

Efterlyses: Äldre fotografier från Ringamåla. Det gör inget om fotot sitter fastklistrat i ett album eftersom hela albumsidan kan scannas. Även diabilbilder av intresse tas emot för kopiering.

Joanna och Jarek valde Ringamåla –

Vad får ett ungt par att fatta ett så pass drastiskt beslut som att flytta från sitt hemland?

Skälen kan naturligtvis variera. För Joanna och Jarek Mackiewicz handlade det inte om ett tillfälligt äventyr eller en förhoppning om de stora pengarna. Det var snarare en kombination av en längtan bort från storstadens trängsel och larm till ett lugnare boende på landsbygden och en förhoppning om en tryggare framtid. Och resan över Östersjön kändes inte alltför lång.

Polen är ju vår granne i söder. Från Szczecin till Ystad är avståndet kortare än från Karlshamn till Göteborg,

Att polska ungdomar söker sig till Sverige idag för att arbeta är annars inte konstigare än det var för min farmor i början av förra seklet att blicka söderut efter arbete. Tillsammans med tusentals ungdomar i södra Sverige arbetade hon i det som då var tyskt men som efter andra världskriget kom att tillhöra Polen. Bl.a. var duktiga korgmakare från Göinge eftertraktade. Världskriget och ”Järnriddån” satte sedan bryskt stopp för normala mänskliga kontakter mellan Sverige och Polen.

Nu tillhör vi Europeiska Unionen och kan inom denna fritt resa, arbeta och bosätta oss där det passar. En förutsättning är dock att man har ett arbete i det nya landet.

Familjen Mackiewicz, Joanna, Maja, Jarek och Marcel. Hunden Katto och huskatten ville också vara med

Utbildad rörmontör – lätt få jobb

Det var Jarek som tog första steget från Polen till Sverige. Jarek kom hit ensam 2000. Som utbildad rörmontör hade han inga problem att få jobb. Första tiden hade han anställning hos olika rörfirmor i Karlshamnstrakten.

Sedan 2008 är Jarek egen företagare, ”Jarek Rör & Industrisvets” med lokaler i Granefors.

2005 kom Joanna. Efter ett tags letande fann de huset i Dannemark vid Mieån. De fastnade inte bara för huset utan också för naturen och miljön kring ån och den gamla kvarndammen.

Svenska språkstudier – förutsättning för Joanna

Joanna är utbildad socionom men för att få arbete inom sin profession måste hon lära sig språket ordentligt. Svenska för invandrare och Svenska A kvalificerade henne att söka arbete som matchar hennes utbildning. Sedan i somras har hon anställning hos utbildningsförvaltningen med placering på Svängsta förskola.

Grannkontakter och bygdegemenskap

Både Jarek och Joanna intygar, att de trivs i sitt nya hemland och sin boplatz i Dannemark. De tycker de har bra kontakter med grannar. De har inte varit med på så många fester ännu, bara en kräftskiva. De har varit bjudna flera gånger men haft förhinder av olika anledningar. På min fråga om de tror att de bor kvar i Sverige om 20 år svarar de enstämmigt ”JA”. Kanske, kommer vi som pensionärer att köpa ett fritidshus i Polen. Men vårt fasta boende kommer vi att ha i Sverige.

Jo, familjen tänker söka svenskt medborgarskap. För barnens skull, säger Jarek.

Kontakten med landsmän viktig

Kontakten med landsmän är viktig. Som de flesta polacker är Jarek och Joanna katoliker. De är medlemmar i den katolska församlingen i Olofström, där de också deltar i mässan så ofta de har tillfälle.

Även om vi kommer att bo i Sverige, så kommer vi nog alltid att känna oss som polacker, menar Jarek. Därför pratas det bara polska i familjen. Det känns viktigt att barnen får lära sig vårt modersmål. Svenska får de lära i skolan och bland svenska kamrater. Maja 5 år pratar svenska som vilken svensk femåring som helst. Hon liksom lillebror Marcel är på Ringamåla förskola när mamma och pappa är på arbetet.

Jag avslutar mitt besök med att följa med hela familjen upp för backen bakom huset. Här har pappa Jarek satt upp gungor till barnen men också en rejäl gunga till sig själv. Från backen har man en häfnörande utsikt över Mieådalen. Det är ingen tvekan om att här är en familj som funnit ”sin plats på jorden”.

Lennart Olofsson

Alfredssons i Slänsmåla

För ett tag sedan fyllde Åke Alfredsson i Slänsmåla 80 år. Då var släkten samlad. Alla de nio syskonen med familjer fanns där i det gamla hemmet. Äldste brodern Gunnar gick bort 2005.

Av syskonen valde Åke och Rune att stanna kvar och bruka gården. På senare år har de fått god hjälp av Uno, som bor 200 m från föräldragården. Unos son Håkan, utbildad lantmästare vid Alnarp, bidrar med såväl handfast arbete som teoretiska kunskaper då han är hemma från sitt dagliga värv vid Stora Segerstads och Värnamo Naturbruksgymnasium.

Syskonen Alfredsson samlade i storstugan. Från vänster Rut, Uno, Erik, Ingrid, Åke, Karl-Ingmar, Berit, Rune och Göran.

Säg ”Alfredssons i Slänsmåla” och man tänker på något genuint, stabilt och pliktstroget.

Som de sista ”mjölkbönderna” i Ringamåla är bröderna Alfredsson bärare av en månghundraårig tradition. Även om de lätt och ofta blickar tillbaka i tiden, har de inte fastnat i det förgångna utan lever verkligen i nuet.

Ett gott bevis på detta är den splitter nya traktorn på gårdsplanen. Kanske i första hand avsedd för skogsbruket men även för tunga transporter i jordbruket. Bröderna har också under åren gjort stora investeringar för att underlätta arbetet men också för att tillmötesgå myndigheternas krav på god djurhållning samt inte minst för att tillfredsställa högt ställda krav på mjölkhanteringen.

Härom året fick Åke mottaga ett bevis på sin yrkesskicklighet, då han ur kungens hand mottog diplommet för 23 års felfri mjölkleverans.

Trogna kyrkbesökare

Alfredssons tillhör församlingens trognaste kyrkbesökare och det är inte ovanligt att man möter fem av syskonen i kyrkan.

Bröderna Alfredsson håller styvt på att söndagen skall vara en vilodag, då bara de nödvändiga sysslorna ska utföras. Djuren ska ha mat och korna måste mjölkas morgon och kväll.

Ja, tänk om vi alla försökte att en dag i veckan dra ner något på tempot. Ta en lugn promenad gärna ensam och utan stegräknare och mobiltelefon. Eller bara titta in hos någon i grannskapet. Vi behöver nog alla den där vilodagen i veckan. Du behöver det och världen behöver det.

Lennart Olofsson

Besök hos Veronica och Blom- och Presentstället

I Pieboda flödar företagsamheten. Knutsons är välkänt och äldst. Närmsta granne är Veronica Axelsson som sedan fem år driver Blom- och Presentstället. Veronicas huvudsakliga affärsidé går ut på att tillhandahålla något lite exklusivt och lätt lillgängligt till den som är ute i sista stund och den vanliga pralinasken känns alltför fantasilös. Hennes blomsterarrangemang hittar man i butiker, mest matvaruaffärer, men också på bensinstationer och varuhus i hela länet från Bromölla till Karlskrona.

Affärerna går så pass bra att Veronica har två anställda, varav en på heltid.

Veronica Axelsson och Kerstin Karlström i arbete inför kommande julhelg

